

РЕШЕНИЕ

№ ППН-02-509/2018

София, 02.10.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията“) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 18.07.2018 г., на основание чл. 57, пар. 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по допустимост жалба с рег. № ППН-02-509/18.06.2018 г., подадена от И.Т.Ц. срещу ИАРА.

Жалбоподателят информира, че информацията относно съставяне на актове за административни нарушения спрямо него са публикувани на страницата „Да спрем браконьерството в язовир Огоста“ в социалната мрежа „Фейсбук“. Видно от информацията за страницата, изготвящ материалите е служител на ИАРА.

Г-н И.Т.Ц. счита, че изложението в страницата съдържа обстоятелства около изготвените спрямо него административни актове, както негова снимка и на автомобила му, без негово знание и съгласие.

Жалбоподателят счита, че са накърнени гражданските му права и сигурността на информацията за служебно ползване. Моли за извършване на проверка на публикациите в интернет и предприемане на необходимите мерки.

Към жалбата е приложена екранна разпечатка и електронния адрес на публикацията.

В хода на производството е изготвена служебно направена екранна разпечатка на посочената в жалбата публикация, заведена по преписката с протокол рег. № ППН-02-509#1/26.06.2018 г.

Жалбата на И.Т.Ц. е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис. Същата е процесуално недопустима.

Една от задачите на Комисията, посочена в чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент 2016/679, е да разглежда подадени от субекти на данни жалби и да разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно. Редът за разглеждане на жалби пред Комисия

за защита на личните данни не е уреден в Регламента, а е оставен на преценката на всяка държава-членка. В Република България производството се развива по реда на чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 21 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и завършва с индивидуален административен акт. Съгласно чл. 27, ал. 2 АПК административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие и на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК). Такива изисквания се извеждат от Регламент (ЕС) 2016/679.

Комисията за защита на личните данни, като надзорен орган по смисъла на чл. 51, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, е отговорна за наблюдението на прилагането на Регламента, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и да улесни свободното движение на личните данни в рамките на Съюза.

В чл. 4, т. 1 от Регламента е дадена легална дефиниция на понятието „лични данни” – всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни”); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Видно от изготвената в хода на производството екранна разпечатка, данните, които са разкрити в публикацията, са: „Иван по прякор Гешо”, както и снимка на човек.

По силата на чл. 9 от Закон за гражданската регистрация (ЗГР) името на български гражданин, роден на територията на Република България, се състои от собствено, бащино и фамилно име. Това определя, че имената на българските граждани се състоят от три части. За идентификацията на определено физическо лице, представянето на определени лични данни за него следва да е в такъв обем, който да позволи неговата идентификация, като предоставянето само на определени признаци като собствено („малко”) име на лице, което не е публична личност, не е достатъчно. Освен това, общественоизвестен е фактът, че името Иван е едно от най-разпространените имена в държавата. Дори посочването на прякор, който също наподобява често използвано съкращение на едно от най-разпространените имена (Гешо), не води до индивидуализирането на лицето.

Относно публикуваната снимка, на нея действително се вижда човек, но същият е обърнат с гръб и неговото лице не се вижда, което също не може да доведе до разпознаваемост на субекта на данни.

От изложеното следва, че използваната в публикацията информация – собственото име на лицето, прякор и снимка в гръб, не води до индивидуализирането на жалбоподателя пред неопределен кръг лица и в този смисъл негови лични данни не са обработени в посочената публикация.

С оглед изложеното и на основание чл. 57, пар. 1, б. „е” и чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без разглеждане като процесуално недопустима жалба с рег. № ППН-02-509/18.06.2018 г., подадена от И.Т.Ц. срещу ИАРА, и прекратява образуваното по нея производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/